

Brumen od Sv. Križa pri Ljutomeru. Igra je že pri prvi predstavi vzbudila veliko pozornost. Po vsebini tudi spada v postni čas, saj predstavlja kesanje in pokoro nad grehom. Vse okoličane, zlasti pa Križovčane, odkoder je doma avtor, vabimo, da pridejo tega dne v Ljutomer in si ogledajo »Osojskega muteca«. Na bode Vam žal!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi na velikonočni pondeljek vojno dramo v petih dejanjih »Živ pokopanc«.

Leskovec. Oznajenje Marijino! Ta praznik smo letos popolnoma posvetili Mariji. Zarano so imele matere svoj nauk, pri poznem opravi tu pa dekleta. Popoldne je bilo na novo sprejetih v Marijino družbo nad 60 deklet. Marijina proslava se je končala popoldne po večernicah v šoli s prelepo duhovno igro »Theophilus«. V

dobro uspeli igri smo gledali ponazorjeno moč in veličino Matere božje, ki se tudi za največjega grešnika poteguje, ako se le skesano k njej zateče, kakor Theophilus. Marija, Mati čudovita, čuvaj našo mladino pogube! Želimo, da bi se ta prelepa igra ponovila!

Šmarje pri Jelšah. Naš Katoliški dom se ni sprejel med svoje stene toliko občinstva in tudi ne igralcev, odkar stoji, kakor na Marijin praznik, ko so naši poštvovalni člani in članice spravili na oder res lepi Meškov »Pasijon, Kristusovo trpljenje«. Prav je prerokoval »Slovenski gospodar«, da je Meškov »Pasijon« res naš in da ne bodo mogli iti naši odri mimo njega. Pri nas je žel v vsakem oziru naravnost velikanški uspeh. Za cvetno nedeljo 5. aprila, ko ponovimo »Kristusovo trpljenje«, se nam obeta zopet velik obisk. Vabimo vse naše prijatelje od blizu in daleč!

leopali daleč na okoli znanega viničarja Franca Ahman, ki je bil skoraj pol stoletja kot vinčar pri istem gospodarju.

Sv. Urban pri Ptuj. Zalostno vest so nam sporočili iz ptujske bolnice, da je 12. marca umrla Marija Preložnik, ki je več let bolehal ter iskala v bolnici ozdravljenje. Mesto zdravja pa je prišla smrt. Pogreba, ki se je vršil dne 14. marca v Ptuj na mestno pokopališče, sta se udeležila tudi dva brata orožnika Vinko in Franc Preložnik, ki sta sedaj v patroljni šoli v Ljubljani. Rajna naj počiva v miru, preostalim naše sožalje!

Ljutomer. Umrla je v Ljutomeru Skuhalova Johana, kakor so jo običajno imenovali, sicer se je pa pisala Šumenjak. Bila je gospodinja znanega ljutomerskega pesnika Petra Skuhala. Doživela je veliko starost 84 let. Njeno posestvo, nekdanja last Petra Skuhala, je že lansko leto kupil g. Zacherl. Skuhalovi Johani pa daj Bog večni mir!

Veržej. V nedeljo, 29. marca, je umrl Peter Strajnsak, posestnik, po dovršenem 77. letu. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, vrl krščanski mož, ki je svoje otroke vzgojil v strogo krščanskem duhu. Naj počiva v miru! Ženi vdovi in dvema sinoma naše sožalje!

Zusem pri Celju. Dne 23. marca je umrl na žusmu 85 letni Jožef Petrinač. Bil je dober oče, skrben in miren gospodar. Splošno je bil priljubljen pri vseh. Vedel je dosti povedati od nekdanjega gradu »Tinje« in pokopališča iz rimskih časov. Izkopal je tudi neke kamenite plošče z napisi iz rimskih časov, katere je pozneje poslal v muzej. Bil je tudi naročnik »Slov. Gospodarja« do lanskega leta. Kako priljubljen je bil pri ljudeh, je pokazal njegov pogreb. Vsi, ki so ga poznali, ga bodo ohranili v trajnem spominu. Naj mu bo zemljica lahka! Ostali rodbini izrekamo najgloblje sožalje!

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Odprta noč in dan so groba vrata.

Razbor pri Slovenjgradu. Dne 23. marca smo spremljali k večnemu počitku prevžitkarja Sovine Jakoba, s katerim smo izgubili iz naših vrst res vzor moža, pravega poštenjaka, ki je bil pravi značaj in tip pristnega slovenskega kmeta, kateremu je ljubi Bog naklonil 84 let bivanja v tej solzni dolini. Pokojni je bil odlični gospodar ter je tudi dolga leta sodeloval v raznih odborih kot značajan odbornik ter je bil dolga leta župan bivše občine Razbor pri Slov. Gradcu. Upamo in iskreno želimo, da bi mu Najvišji podelil na onem svetu najlepše plačilo za njegovo pravičnost in njegova dobra dela. Svoje posestvo je že pred nekaj leti izročil svojemu sinu, ki je po vzgledu svojega očeta ravno tako napreden in značajan gospodar in zelo skrben družinski oče.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Umrl je 16. III. Marko Kropej, prevžitkar, po domače Kugler, v 72. letu svoje starosti, pokopan pa je na praznik sv. Jožefa ob ogromni udeležbi ljudstva. Bil je značajan mož, v čigar hišo prihaja naš »Slovenski gospodar« že 42 let. Bil je izvrsten

tesarski mojster, 11 let je bil župan tukajšnje občine in to od leta 1912 do 1923. 6 let načelnik šole, 30 let odbornik tukajšnje Hranilnice in posojilnice, tudi je bil odbornik živinorejske zadruge. Nakopal si je bolezen, srčno vodeniko, ki ga je priklenila na bolniško posteljo in prerano spravila v grob. Njegovega pogreba se je udeležila mnogobrojna množica. Poslovilne besede mu je govoril g. župnik v cerkvi s prižnice. Vsemogočni daj njegovi duši večni pokoj! Ženi vdovi, sinu, hčerki pa naše prav iskreno sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. V najlepši moški dobi 42 let je umrl kmet Alojzij Jamernik iz Počenika. Rajni je bil zvest naročnik našega »Slovenskega gospodarja« ter vzgleden gospodar. Zapušča ženo in pet nedoraslih otrok. Blagopokojnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. Smrt nam je zadnji čas pobrala nekaj odličnih mož. Pred pol letom smo izgubili odličnega in uglednega gospodarja Gabrijela Molnar, te dni pa smo po-

nelika II. in njegovo mater izven varnostnega območja Francije in da bi bila koj pri roki, če bi nastopila prilika, da bi se moral odreči abesinski kroni sedajni vladar Haile Selassie.

Menelik II. in njegova mati dobivata iz posebne fondacije francoske Somalije pokojnino, s katero se preživljata.

Spomenik leta 1895 padlim Italijanom.

Zadnje dni so se vršili med Italijani in Abesinci srditi boji na severu med 3400 m visokim hribom Amba Aladži in Ašangi jezerom. Na gori Amba Aladži je padel 7. dec. 1895 italijanski major Toselli s svojim bataljonom. Italijanske čete

pustil tod toliko tega, kar je drlo z njim, da je bila več kakor polovica lesa pokopana pod zemljo.

Ves iz sebe je dolgo strmel v to razdejanje. Potem je počenil na hlood in si z rokami podprl glavo.

Kaj zdaj?

Do Novega leta ne zmore denarja za les. Če pa ne bo plačal, ga bodo kmetje tožili. Potem bo moral priznati, da nima denarja. In nihče mu ne bo verjel... Izpričati bo moral, kam je del izkupiček za Dvornikovo — in nič drugega mu ne bo ostalo: izdati bo moral skrivnost in osramotiti očeta in vso rodovino... Ali tega ne bo! Nikoli ne bo! Ne, ne! — Toda kaj, če ne bo povedal resnice? Rekli bodo, da skriva denar, in obsodili ga bodo kot goljufa in vtaknili v ječo.

»O Bog, moj Bog! Kako moreš ubogega človeka tako zapustiti?«

Tedaj mu je šinila glava pokonci. Saj še ima denar. Pri Blazinovih ga ima, nekaj bo še za les tudi dobil; vse skup bo več ko dovolj, da poplača kmete v Rovtah. Če bo od Blazinovih le dobil! Zdaj, ko jih je nesreča obiskala! Pa ne more drugače... Kaj bo to spet marnjev! Res je strašno in ne bi tega nikoli storil, čeprav so mu toliko hudega prizadeli; saj ve, da se je tudi tista pustna norčija v Blazinovih glavah spočela... Zaškripal je z zobmi...

Ne, iz jeze, iz sovraštva, zavoljo maščevanja ne dela tega, ampak ker mora, ker drugače ne more... Vsak je sebi najbližji. Pri Blazinovih je v nevarnosti dom, pri njem pa zadnji košček časti, da ga reši in da ne zajde v ječo. Zato mora, mora tirjati Blazinove.

Da bi se otresel težkih misli, je poizkusil delati. Toda danes mu ni šlo od rok in zato se je kmalu vrnil s pobešeno glavo domov.

Že drugi dan se je oglasil pri Blazinovih in povedal, da ga je sila nagnala in da je prišel po denar. Najprej so ga gledali, potem pa so jeli vpiti in kričati in le malo je manjkalo, da ženske niso skočile vanj.

»Bodite pametni, ne more biti drugače,« je dejal mirno; »ako mi v štirih tednih vrnete, vam pustim obresti za zadnji dve leti.«

»Kaj boš puščal, ti salamenski skopuh!« je hreščala stara Blazinovka in ga s strupenimi očmi prebadala. »Ničesar ne plačamo, najmanj zdaj, ko nas je zadela taka nesreča.«

»Tudi mene je,« je odvrnil.

»Seveda! Tistih nekoliko dreves še besede ni vredno!« se je penila. »Naj bi te le bilo zadelo! Podgane pa miši naj ti požrejo tvoje jurijske in tati naj jih dobijo!«

»Ali mi torej nočete vrniti?« jo je prekinil.